

AL MEKTUP

Kaldır kutlu başını rüzgârın nazlı gülü
Özgürlüğüme tuğra varlığıma ülküsün
Üstüne titrediğim has bahçenin bülbülü
Muhabbet sevdasıyla bestelenmiş türküsün

Yıkanıp sabahında binlerce yıllık düşün
Şanla süzül gönderde kandan kırmızı Burak
Semanın gerdanında parıldarken gülüşün
Üstünde ölmek bile en şerefli iştiyak

Muhabbetini bilen hudut çizemez sana
Okyanuslar misali suretinin deseni
Çehrendeki tebessüm Hızır olsun tasana
Bil ki! Kumaşın değil mübarek kılan seni

Aşkla ıslansın dudak, öperken seni alın
Yıldızına yıldızlar gıpta ederek baksın
Kamaştırsın gözleri renklerin şahı 'al'ın
Hilalin yıldız aşkı sonsuzluklara aksın

Etrafında dönüyor dört mevsim yedi bölge
Hürriyet pınarının abı-ı hayatı sensin
Otağların burcusun arşın altına gölge
Yoldaş ol bulutlara yerin üstü şenlensin

Cem edip cümle canı sınırların içinde
Ayırıp kayırmadan aynı safta topladın
Şehadet boyası var o kırmızı saçında
Ölümüne sevdıyla yürekleri kapladın

Al mücella göğsüne ak ipekli şal takın
Göğü delen görkemin nihayetsiz çağrıdır
Sakın çehreni “çatma” kutlu yarınlar yakın
Bu dilsiz topraklar ki; şühedanın bağıdır

Sensin; vatan sağ olsun derken dayanağımız
Sensin; gözyaşlarının en namahrem lehçesi
Sensin; kor menzillerde huzur barınağımız
Sensin; musallaların cennet kokan bahçesi

Ey Ümmetin duldası ey Mukaddes hediye!
Seyrine safa durup ömür boyu bakayım
Kelimeler şanına selam versinler diye
Seni yazan harflere bırak yıldız takayım...

Mustafa DOĞAN

SÂFÎ AŞK

Ezelî yazgıdır maşukun gamı
Ebedî bir düşe kâfi olur aşk
Vuslatı yokluktur, kahr ikramı
Aşikâr eylemez, hâfi olur aşk

Hayali göklerden söker aylayı
İçine döktürür bin vâveylayı
Bir yanda arafta koyar Leylâ'yı
Bir yanda mecnuna vefî olur aşk.

Mülkü yok velâkin maliktir serde
Hayırla kucaklar seni her şerde
Beratı beklerken rûz-i mahşerde
Günahkâr ruhuna şefî olur aşk.

Yunus'la dergâhta, Musa'yla Tûr'da
Hallâc-ı Mansur'a mihmandır dârda
İbrahim nârına bakar gülzârda
Eyüp'ün derdine şâfi olur aşk.

Sönmesi maddedir, yanması mânâ
Katre katre seni döker ummâna
Arzda bulamazsan bak asumâna
Semavî âlemde refî olur aşk.

Maksuda erişip masum kalanın
Varlığı ram olur türlü talanın
Gönlü secdededir aşkı bulanın
Cemalî olanda sâfi olur aşk...

Mustafa SADE

ZEREFŞÂN

/içimiz çölse biri geçmiştir.../

Yüzün, bozkır ezgisi; esmâ'dan damıtık su
Merhamet ceylan gibi sığınmış gözlerine
Kök hatmisin, dal defne; göksofrası, bengisu
Görklü harfler oturmuş, fiyonklu sözlerine
Otağın; tiftik ehram, hilat'ın bir perdedir
Şahbaz bahar kuşları olduğun her yerdedir

Eşiğinde Orhun'la, dolunaydır Zerefşân
Selenge; saçlarında deli taydır Zerefşân

Bir türlü çerçeveye sığmayan hayâlin ki
Tien-Şan'ın mor ipek gergefinden işlenir
Sensiz toy, nihân olur, tükenir diye belki
Bir kardelen yankıyla sessizlik bestelenir
Müjgân gölgenden uçar suzidil ışık-tozlar
Taç-neşide hâlini yansıtır yakamozlar

Çöllerde mensur olan bir gülzârsın Zerefşân
Fergana'nın kalbinde bergüzârsın Zerefşân

Aşk, münhasır sırrınmış, taşır terini rüzgâr
Gamzen, gül renkli bulut; hilâl desenli heybe
Her tebessüm vals'inde yaşlı tar'ın sesi var
Fahr olur dudağında serv-i sîmin alfabe
Gayb'olmuş ipek yolun, yalın kılıç uçurum
Düş/müş pâydâr cönk'e, ben o düş'te dururum

Gecenin çanağında, ay'ı emzir Zerefşân
Bir çerağ yak kalbime, bir med cezir Zerefşân

Dil kuru, gönül ıssız; gitmiş kapımdaki at
İdil'de gül kurutmuş İrtiş'te boşvermişim
Sanki göç hazırlığı daha çalmamış saat
Bu 'ıssız ajun'da ben, bir pejmürde dervişim
Zaman, kırık bir vitray ve madem uzaktasın
Bırak gökler gam tutsun, aynalar buğulansın

Gülşenim külhan oldu hep sam eser Zerefşân
K/asrın iskeletinden tayf gülümser Zerefşân

Parsellemiş bahçemi bed sesli bir kart kuzgun
Mazi sineme batar; mehil dolmuş, düş ölmüş
Çeyizler mühürlenmiş, sel almış Balasagun
Dehri tutmuş ankebut, guruba remil dökmüş
Med vakti ön-Asya'da vav sagu'lu bir figan
Bad-ı sabâ değilmiş leyl'miş kapımı çalan

Sen aşka beytü'l kasîd; kayıp remiz Zerefşân
Ben, çölde kırık fay'ım, bir soğuk iz Zerefşân

Yaşar BAYAR

BİR VEDA SONRASI

Mazi, son darbesini vuracak ise vursun.
Sabrım son sınırının şimdi ta en ucunda...
Beklediğim ezanı sadece sen okursun,
Acıyla beslendiğim bu ölüm orucunda.
Kimse tahmin edemez içimde ölenleri,
Bir vedanın ardından başıma gelenleri.
Yemin olsun, çok zor şey hasrete yıl eklemek.
Cehennemden çıkmayı bekler gibi beklemek...

Senden sonra hiçbir şey burda aynı kalmadı,
Yokluk bataklığından yüzeye çıkılmadı.
Kahrınla tutuşmayan bir ateşte yanmadım,
Zehrini şifa diye içmekten usanmadım.
Teselli ve metanet inan ki tek bir anlık,
Yüzüme kan tükürür veremli bir karanlık.
Yokluğun, ümidimin boynunu büküşüdür!
Suretimdeki deprem hüznünün çöküşüdür.
Zihnim işgal altında, kalp kırıklara teslim,
Bir dua ki dilimde hıçkırıklara teslim.
Aman sabah olmasın! Gün sensiz, biliyorum,
Her sabah ezanıyla idam ediliyorum.
Girme rüyalarım! Tabirin kan akıtır,
Bir yürek bir insanı bu kadar mı acıtır.
Hayaline aldanıp şükrettiğim sancılar,
Gördüğüm seraplardan daha da yalancılar.
Aklımı kesen bıçak, gururumla bilendi,
Gözlerim, yollarından ayak izi dilendi.
Dudağında harlanan alevim dondu artık!
Endamını kıskanan o güneş söndü artık!
Çok değiştim sevgili görse hak vereceksin.
Hangi açıdan baksan bir enkaz göreceksin.

Zaman 'an' değirmeni her canı sindirecek...
Daha kaç yıl taşırım bıraktığım elemi?
Bir sekerat ardından acımı dindirecek,
Musalla üzerinden sonsuza kalkan gemi.
Nerdesin içimdeki hakikati put sayan ?
Nerdesin nefesiyle atmosferi kutsayan ?
Yüreğimde cefayla büyüyen aşk çiçeğim.
Son nefesime yetiş yüzünü içeceğim .

Göksel ATEŞALİ

AŞK

"Aşk nedir"? Diyorsun ya; izahatı zor dostum
O aşk ki; akla zarar, kalbe özgü izandır
Mevlana'ya, Yunus'a, Pir Sultan'a sor dostum
Onlara mukim iken sana-bana fizandır

Bazen kafa tutmaktır yedi düvele karşı
Bazen Bizans önünde çalmaktır hücum marşı
İstanbul'un fethiyle onurlandırıp arşı
Ayasofya'da o gün okunan ilk ezandır

Koca Yusuf misali yetiştirmek kıratı
Şattularap etmektir Dicle ile Fırat'ı
Hak eden geçsin diye kıldan ince sıratı
Mahkeme-i Kübra'da kurulacak mizandır

Kah çoban kavalının yorgun düşmüş ezgisi
Kah Türkmen kiliminin efkar kokan çizgisi
Kah bir Hun sadağının en müstesna bezgisi
Kah Babil'in bağında kırk senelik hazandır

Kimi gün bir ölüyü dönecekmiş farz etmek
Kimi gün ahvalini bir deliye arz etmek
Şirin için dağları Ferhat gibi gürz etmek
Bazen de kendin ile tutuştuğun nizandır

Kimine terk ettirip evi, ocağı, barkı
Kimine mesken edip kervan geçmez bir parkı
Üstelik şaşırarak Garb'ı, Şimal'i, şarkı
Bilinmez bir adrese yol tarifi yazandır

Onun hatırı için dinsizler dindar olur
O emreder dindarlar kadere kindar olur
Onca tertemiz yürek yolunda mundar olur
Hem hayırdır, hem şerdir, hem bu köhne düzendir

Hüseyin onun için yürürken Kerbela'ya
Eyyub ondan ötürü katlandı her belaya
Bir ölünün ardından işitilen salaya
İman ile yüklenen mutlak bir hüsn-ü zandır

Sevda onun eseri hasreti o doğurdu
Vuslatın hamurunu o çileyle yoğurdu
Bir günah işlettiyse bin tövbeye çağırdı
Kader denen ilmiği hem atıp, hem çözendir

Nice göze hükmedip dev gösterdi cüceyi
Nice sefil onunla alçak kıldı yüceyi
O yazdırdı koşmayı, o var etti heceyi
O Cemal'ce her şiir, her şair, her ozandır

Mutlu AYDURMUŞ

OLA AŞK

Katlimiz vacip olsa serde ferman ola aşk.
Gönlümüz garip olsa derde derman ola aşk.

Hiç akletmez misiniz, Hakk'ın açık ayeti,
Perdelense hakikat sırra beyan ola aşk.
Sarraı görür cevherin özündeki kıymeti,
Pula dönse kâinat dürr-i ayan ola aşk.

Hülagü'nün atları gözlerde kanlı feryat,
Yunusların dilinde ayn-ı zaman ola aşk.
Bu bir derd-i İlahi, vesile-i hakikat;
Őaha kalkınca Burak gör ne yaman ola aşk.

Serabı irem bağı, kendisi hazan dünya;
Gurub-ı hakikatte Őems-i izan ola aşk.
Pazarda aşk çerağı, herkes pervane güya;
Kasım ile Yunus'a ehl-i mizan ola aşk.

Bahr-ı gurbete daldık, savrulur sandalımız;
Őirk dalgasına karşı dilde iman ola aşk.
Kurudu gönül bağı, kırıldı son dalımız;
Mahkeme-i Kübra'da elde eman ola aşk.

HabeŐli Bilal gibi içmiŐiz kana kana,
Ten kavrulsa güneŐte çölde umman ola aşk.
Hakk merhemi odunlar, sađaltır yana yana;
İbrahimce ateşte kulda iman ola aşk.

Erhan ÇAMURCU

AĞLAR

Ağlama deme sakın, kaderimdir bu benim
Senin olan sevgili ömür boyu zar ağlar
Hançer-i gözyaşıyla şerha şerhadır tenim
Bana ağyar güler de, bil ki sana yar ağlar

Duy benim yar yetimim,bil benim kalp öksüzüm
Gönlümün ahvaline delildir iki gözüm
Ey benim "oku" emrim ey benim en son sözüm
Yaralı kalp sussa da içimdeki sır ağlar

Ab-ı kevser misali içmişken muhabbeti
Sen koydun aramıza o zalim muhanneti
Hicran aşkın bedeli, gözyaşları diyeti
Lakin benim gözlerim ateş döker, kor ağlar

Sanma ki dağlar taşlar çektiğim kahrı çeker
Suyu suya boğdurur,narı nar ile yakar
Feryat etsem gün batar,nazar etsem ay çöker
Nemrut'ta doğan güneş, Toroslarda kar ağlar

Önce aşkı öğrensin,hasretle ciğer delip
Gül dalına konup da caka satmasın gelip
Söyle de sedasını taşa çalsın andelip
Benim ah-u zarıma gülşen yanar har ağlar

Ruhunu ezber edip,bildiysem her halini
Sevdanın mektebinde hatmettim kemalini
Benim gözümle bir kez görseydi cemalini
Kafir imana gelir gönül gözü kör ağlar

Ne boşa ah ederim,ne boşa iç çekerim
Şu muhabbet narını gözyaşımla yıkarım
Bir katrecik su ile yetmiş alem yakarım
Ben sana yaş dökerim,bana bahtiyar ağlar

Bir gün irşad olursam,bir gün sırta erersem
Vuslatındır sayarım yoluna yüz sürersem
Şol aşkıkan pirinin dergahına girersem
Sanırım aşıklarım yüzündeki nur ağlar

Felek bir tek okuyla her iki canı yaktı
Beni sana hapsetti,seni bende bıraktı
Ayrı düşersek eğer gelince kıyam vakti
Mahşerde İsrail'in elindeki sur ağlar

Gün geceye kıyastır,ateşin hükmü suyla
Hangi acı ölçülür muhabbet denen şeyle
Ben sensiz cehenneme nasıl gireyim söyle
İçine atıldığım ateş ağlar nar ağlar

Semah ATAK

BİTTİ

Zihnimde kalmadı bir eser senden
Aklımı başımdan alışın bitti
Sonunda kurtuldu ruhum gölgenden
Başımı taşlara çalışın bitti

Bir vardın bir yoktun kaldın mazide
Kapandı yüz çeşit yara izi de
Karanlığa gömdün ikimizi de
Kâbusla uykumu bölüşün bitti

Gökkuşağım idin soldu renklerin
Gönlümde kapandı tüm kepenklerin
Vurduğun darbeler,kahır cenklerin,
Azapla hatıra gelişin bitti

Ben sana kıymazken düşürdün dara
Yalvardım,yakardım etmedi para
Yıllardır içimde sızlayan yara,
Gönülde bir çıban kalışın bitti

Zehr olup akıttın ruhuma gamı
İflasa götürdü zulmünün zamu
Yağmurda özlemin sardıkça camı
Amansız katilim oluşun bitti

Kuş olup uçsam da konmam dalına
Boğulurum yine binmem salına
Yeter inandığım her masalına
Efsunla izimi buluşun bitti

Çiğnedin savurdun türap oldukça
Sahrama sığmadın serap oldukça
Böylesi incinip harap oldukça
Mizahla üstüme gülüşün bitti

Zannınca kafama tezden,sıkardım
Nasılsa mahçuptum, saftım, sakardım
Diken oldun cana battın çıkardım
İçime zehrini salışın bitti

Kırk yıllık hatırın bir gün de bitti
Dilimde acılı türkün de bitti
Çektiğim çile de sürgün de bitti
Ruhumda bin defa ölüşün bitti

Ben hasret sokağı,sen cefa dağı
İncele incele kopardık bağı
Gariban Önder'e dikenli ağı
Örüp de sefaya dalışın bitti

Önder ERYILMAZ

AŞK

Ey aşkı bilmeyen aşk deyip geçme
Olmazsa olmazı olduran aşktır
Sevip sevmekten sakın vazgeçme
İnsanın yüzünü güldüren aşktır

Bahre dalmış gavvâs dürün uğruna
Yola düşmüş mürit pirin uğruna
Vurmuş külüngünü Şirin uğruna
Ferhat'a dağları deldiren aşktır

Bir yol guş ver dinle gönlü mestânı
Bak neler söylüyor dili dehânı
Bulursun karşında hikmet-feşânı
Bilmeze mânâyı bildiren aşktır

Aşktır şahı kul eyleyen yarına
Bülbülü konduran gülün harına
Aşktır âşık eden hak didarına
Mü'mine namazı kıldıran aşktır

Aşk değil mi zikrettiren mecdi
Alnı yerde secd'ettiren sacidi
Aşk değil mi mucit yapan mucidi
Bulup buluşturan bulduran aşktır

Ne iledir feleklerin dönüşü
Pervanenin şem-çerağa yanışı
Bârânın göklerden yere inişi
Teşneyi yeşertip yeldiren aşktır

Aşk ki Işk'tan gelir ziyâde sevgi
Meyl-i tabîyi ifade sevgi
Koşar yalınayak piyade sevgi
Yar peşinde beniz solduran aşktır

Darb-ı mesel "aşk olmasa meşk olmaz"
Aşk olmasa gönül yâre köşk olmaz
Aşk olmasa zülf-i sabâ müşk olmaz
Âlemi râyiha dolduran aşktır

Ol aşk ki bir değil ikidir iki
Aşk-ı mecazîyle aşk-ı hakikî
Anın ile tanır yolcu tarîki
Visal kapısını çaldıran aşktır

Aşka düştü oldu âşık Miskini
Aşk ile yârine sâdık Miskini
Deli değil idi Sadık Miskini
Aklını başından kaldıran aşktır

Sait KÜÇÜK

SAÇLARIN

Kız bugün dünyayı bırak gölgede
Tan yerinden yana yık saçlarını
Bahçe yap sinemi kaz çapa ile
Bir milim arayla ek saçlarını

Tel-tel yapsın rüzgar çöz örgüleri
Bir belik ileri bir belik geri
Şeytan bulamasın olduğun yeri
Saklansın vücudun dök saçlarını

Doğuştan aç gözlerimi doyurdu
Varlığını Ak-Deniz'e duyurdu
Ege Sahilinde trafik durdu
İzmir Körfezi'nden çek saçlarını

Yüz bin kere katlanırım acına
On defa çeksinler darağacına
Ak ellerin değsin ipin ucuna
Halka yap boynuma tak saçlarını

Sarı kız evrenin dönüşü dursun
Osman'ı ağlattı seni güldürsün
Tanrım senden önce beni öldürsün
Görmesin gözlerim ak saçlarını

Osman KAYA

SEN ÖPÜNCE

Yaralı bir güvercin çırpır sol kafeste
Kanat açıp semaya uçuyor sen öpünce.
Acısa da çiğirim aldığım her nefeste
Tüm acılar bir anda geçiyor sen öpünce.

Takat yok, prançalar vurulmuştur dizime,
Bahardan uzak düştüm, yetişmişim güzüme.
Dünya cehenneminde billah, bir tek yüzüme
Cennet kapılarını açıyor sen öpünce.

Hayat okyanus,huzur limanıdır gereğim
Fakat kırık bir salım çekemez ki küreyim.
Yılların eşiğinde yorqunsa da yüreğim
Sanki zenzem suyundan içiyor sen öpünce.

Zaman duruyor, mekan deęiřiyor o anda,
Ellerim bulutlara erişiyor o anda.
Küs olan gece gündüz barışıyor o anda
Gün doğuyor, karanlık göçüyor sen öpünce.

Aypara MEHMANOVA

SONSUZLUK HATIRASI

Ben de bir kaç suâlin esiriyim inan ki
Ruhun ruhuma değmez ellerin ellerime
Bu kavuşmaz hasretim yetmiş yıllıktır sanki
Yapışmış yüreğime, dolanmış tellerime.

Çalınmış özgürlüğüm nağmedir dudağına
Vurulunca göğsümden düşmüşüm ocağına.
Her gece bir kederle bembeyaz duvağına
Hayal gibi sarılmak bedelmiş yıllarıma.

Hüzün safhasıyım ben türkülerin tizinde
Diyar diyar geziyor ruhum senin izinde.
Çelimsiz dertli dilim hayalinin dizinde
Sarılmış gökyüzüne, serpilmiş yollarıma.

Belki otuz yıl kaldı belki bir kaç saniye
Ölüm denen nesnedir kavuşmaya hediye.
Bir de bu özlem yükü incitcidir diye
Mağlup bir şair gibi, küstüm şiirlerime.

Bu şiir hatıradır yalın sensizliğimden
Şimal rüzgarı gibi es kimsesizliğimden.
Gök Tanrı nazarından Bozkurt sessizliğimden
Bir pay biç ölmezliğe, iliş hayallerime.

Nikbin ABASOV